

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114233804
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1114233804.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: T. B., X. XXX/XX, XXX XX F., zast. JUDr. Elena Matulová, advokátka, Železničná 287/9, 987 01 Poltár, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 358 075 98, o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, zo dňa 27.08.2014, sp. zn. SR 03220/14, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 10Cb/172/2015-78 zo dňa 28.02.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 10Cb/172/2015-78 zo dňa 28.02.2018 potvrdzuje.

Žalovaný má proti žalobcovi právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania 100 %.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.10.2014 domáhal, aby súd zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SE 03220/14 zo dňa 27.08.2014, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1.271,97 eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.271,97 eur od 03.05.2014 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.271,97 eur od 23.06.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 326,34 eur, to všetko v mesačných splátkach vo výške 120 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalovaného. Žalobca rozsudok navrhol zrušiť z dôvodu, že je spotrebiteľom a žalovaný je dodávateľom, a preto je na predmetnú rozhodcovskú zmluvu potrebné aplikovať ex offo ustanovenia zákonov, ktoré majú za cieľ ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru žalobcu, rozhodcovská zmluva uzavretá dňa 23.06.2011, ktorá mala založiť právomoc Stáleho rozhodcovského súdu na riešenie sporov z úverovej zmluvy, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a z tohto dôvodu je neprijateľná a neplatná podľa § 53 ods. 5, § 3, § 39 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že zmluva o úvere má viaceré nedostatky a nespĺňa základné kritériá požadované zákonom č. 258/2001 Z.z.. Okrem toho žalobca poukázal na znenie § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z. v súvislosti s vypísaním zmenky odporujúcim § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. a absenciu akéhokoľvek údaju o výške RPMN alebo úroku.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že preskúmanie veci z hmotnoprávnej stránky v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku je vzhľadom na právnu úpravu vylúčené. Poukázal na to, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku je umožniť súdne preskúmanie toho, či boli splnené

zákonné podmienky na prejednanie a rozhodnutie veci rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Poukázal tiež na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 335/2010. Ďalej uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o úvere ako dva podnikateľské subjekty a nie je pravdou, že úver si žalobca musel zobrať výlučne na účel podnikania. Mal za to, že zo zmluvnej dokumentácie je zrejmé, že žalobca žiadal úver ako podnikateľ, a to v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou, žalobca teda nie je spotrebiteľ a ani zmluva o úvere nemôže byť spotrebiteľskou zmluvou. Poukázal na to, že v zmluvách o úvere a vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutí úveru, ako aj v príslušných žiadostiach o úver žalobca vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy a súvisiacej zmluvnej dokumentácie, nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať a zároveň žalobca prehlásil, že informácie, ktoré poskytol žalovanému pred uzatretím zmluvy, sú pravdivé a rovnako, žalobca vyhlásil, že zmluvu a príslušnú dokumentáciu uzatvoril slobodne, vážne, zrozumiteľne a nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok. V prípade postavenia žalovaného treba akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval. Konštatoval, že pri uzatváraní zmluvy o úvere sa súčasne zmluvné strany dohodli, že pre prípad, ak by došlo k sporu vyplývajúceho zo zmluvy, uzatvorila samostatnú nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, ktorú žalobca a žalovaný podpísali dňa 23.06.2011. Zastával názor, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z.. Zdôraznil, že žalobca so žalovaným uzatvoril samostatnú rozhodcovskú zmluvu, obsiahnutú na samostatnom dokumente a nie rozhodcovskú doložku, ako sa nesprávne domnieval žalobca, a z tohto dôvodu neprichádza do úvahy aplikácia § 53 ods. 45 písm. r) Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nie je spotrebiteľom a žalobca so žalovaným uzatvorili nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 4, § 40 ods. 1 až 4 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 255 CSP.

Konajúci súd primárne skúmal, či mal žalobca postavenie spotrebiteľa. Dospel k jednoznačnému záveru, že žalobca nemohol mať postavenie spotrebiteľa, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca žiadal žalovaného o úver ako podnikateľ. Uvedené, podľa súdu, vyplýva zo samotnej zmluvy o úvere, kde je žalobca okrem iných identifikačných údajov označený aj údajom IČO, taktiež na zmenke je uvedené IČO žalobcu, nie rodné číslo. Poukázal na to, že zo žiadosti o úver vyplýva, že žalobca o úver žiadal ako samostatne zárobkovo činná osoba s označením činnosti - majiteľ potravín a brúsenie skla s jasným označením, že o úver žiada na výkon podnikania, a rovnako kópia živnostenského listu preukazuje postavenie žalobcu ako podnikateľa. Súd preto dospel k záveru, že sa nejednalo o úver spotrebiteľský, keďže žalobca nebol v zákonom definovanom postavení spotrebiteľa. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že neboli preukázané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z tohto dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje podanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Uviedol, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX je zmluvou spotrebiteľskou, pretože žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalobca nekonal v rámci svojej obchodnej činnosti, pričom medzi účastníkmi vznikol vzťah spotrebiteľa a podnikateľa na základe formulárovej zmluvy, ktorej obsah žalobca, ako spotrebiteľ, nemohol ovplyvniť. Poukázal na to, že žalobca je v tomto prípade spotrebiteľom a žalovaný je dodávateľom, a preto na túto rozhodcovskú zmluvu je potrebné aplikovať ex offio ustanovenia zákonov, ktoré majú za cieľ ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že rozhodcovská zmluva vyslovene neurčuje ako jediný orgán právomoc riešiť spory z úverovej zmluvy rozhodcovský súd, ale dáva možnosť výberu medzi rozhodcovským orgánom a príslušným všeobecným súdom SR, je však zrejmé, že takouto formuláciou chcel žalovaný, ako tvorca obsahu rozhodcovskej zmluvy, ktorej obsah nemal žalobca - spotrebiteľ možnosť ovplyvniť, zamedziť tomu, aby rozhodcovská zmluva bola považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, avšak pri faktickom naplnení tejto neprijateľnej podmienky. Mal za to, že len formálne zakotvenie alternatívneho spôsobu riešenia sporov všeobecnými súdmi, nepredstavuje aj faktickú možnosť spotrebiteľa vybrať si aj iný spôsob riešenia sporov ako v rozhodcovskom konaní. Zastával názor, že rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto túto rozhodcovskú zmluvu považoval za neprijateľnú a neplatnú podľa § 53 ods. 5 s poukazom na § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Tvrdí, že rozhodcovský súd zmluvu o úvere nesprávne právne posúdil ako zmluvu uzatvorenú medzi podnikateľskými subjektmi, nevykonal dokazovanie smerujúce k

preukázaniu účelu poskytnutia úveru. Uviedol, že sú tu dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. d), g), i), j), l) zákona č. 335/2014. Argumentoval tým, že uvedená zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou i keď sa na prvý pohľad javí ako nespotebiteľská, nakoľko obsahuje vyhlásenie, že finančné prostriedky sú dlžníkovi poskytnuté na výkon povolania, a z tohto dôvodu je na zmluvu o úvere potrebné aplikovať kogentné ustanovenia právnych predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Zdôraznil, že zmluva o úvere, vrátane prehlásenia dlžníka, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania, bola vyhotovená na predtlačenom formulári, je potrebné ju považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve o úvere je uvedené IČO a nie rodné číslo, pretože dlžník bol v zmluve označený dvojako, jednak ako podnikateľ - fyzická osoba (s uvedením IČO, adresou podnikania), ale zároveň aj ako fyzická osoba (s adresou, rodným číslom a číslom OP), preto je namieste použitie výkladu pre spotrebiteľa priaznivejšieho podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že finančné prostriedky použil na súkromné - rodinné účely. Poukázal na to, že výška úveru 600 eur, je tiež suma obvyklejšia pri spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti predpísané v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., keď neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto je tento úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zdôraznil, že keďže ide o spotrebiteľský úver, jeho zabezpečenie zmenkou je zo zákona zakázané. K všeobecným obchodným podmienkam úveru, najmä bodu 17 ohľadom Dohody o vyplnení zmenky uviedol, že je zrejmé, že takéto dojednanie má charakter nekalej zmluvnej podmienky, je značne v neprospech spotrebiteľa, teda odporuje dobrým mravom a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Mal za to, že Všeobecné obchodné podmienky úveru obsahujú mnoho neprijateľných zmluvných dojednaní, ktoré namietal a žiadal, aby ich súd preskúmal. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoZm/10/2013 a mal za to, že zmenka je neplatná, pretože pripúšťa splatnosť na videnie i splatnosť do 4 rokov od vystavenia. Ďalej uviedol, že v čase vyplnenia zmenky bola vo výške 1.271,97 eur, teda presahovala maximálnu zmenkovú sumu upravenú v § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., a teda bola vyplnená v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti súdu rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 10CbZm/3/2012 zo dňa 16.08.2013. Namietal, že rozhodcovský súd neskúmal, či úverová zmluva spĺňa náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z., ani či zabezpečenie splatenia úveru zmenkou bolo v súlade so zákonom, pričom uvedené mohlo mať vplyv na výsledok sporu, rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda sú dané dôvody na jeho zrušenie v zmysle § 45 ods. 1 písm. d), i), l) zákona č. 335/2014 Z.z., nakoľko išlo o spotrebiteľský spor začatý pred 01.01.2015. Na záver poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoR/11/2017 zo dňa 29.11.2017. Okrem toho namietol miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Bratislava IV, nakoľko podľa § 88 ods. 2 OSP, ak je žalobcom spotrebiteľ, je na konanie príslušný súd, v obvode ktorého má bydlisko, t. j. Okresný súd Lučenec. S ohľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 20.04.2018, v ktorom sa stotožnil s výrokmi napadnutého rozsudku. Opätovne poukázal na to, že žalobca zmluvu o úvere uzatvoril ako podnikateľ označený identifikačným číslom, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na výkon podnikania, preto je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Uviedol, že dôležité je, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel žalobca poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Poukázal na to, že žalovaný v danom prípade pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení žalobcu, že ide o úver poskytnutý na výkon podnikania, pričom žalobca toto svoje vyhlásenie potvrdil svojím osobitným podpisom v zmluve o úvere. Mal za to, že v prípade postavenia žalovaného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval. Poukázal na to, že v zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora, ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Uviedol tiež, že obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, ako všeobecný princíp zmluvného práva. Zdôraznil, že v prípade žalobcu sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala. Okrem toho uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere v uvedenom znení, ktoré okrem iného inicioval, donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok

Krajského súde v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. Zdôraznil, že žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojím podpisom a bol si vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 07.05.2018, obsahovo identickým s jeho odvolaním.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 28.05.2018, v ktorom opätovne zdôraznil, že na základe Zmluvy o úvere zo dňa 23.06.2011 bol žalobcovi poskytnutý úver na výkon podnikania, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere žalobca konal v rámci predmetu svojho podnikania. Uviedol, že žalobca opätovne žiadnym spôsobom nepreukázal, že poskytnuté finančné prostriedky použil na osobnú potrebu a z toho dôvodu ničím nepreukázané vyhlásenie nemá, v tomto prípade, relevantný význam pre posúdenie právnej povahy zmluvy o úvere. Bol toho názoru, že výška poskytnutého úveru žiadnym spôsobom nepreukazuje účel využitia poskytnutých finančných prostriedkov a z toho dôvodu tvrdenie žalobcu považoval za účelové.

6. Ďalšie vyjadrenie nebolo podané.

7. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok č.k. 10Cb/172/2015-78 zo dňa 28.02.2018 je potrebné potvrdiť ako vecne správny. Verejné vyhlásenie rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave.

8. Podľa § 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

9. Podľa § 2 ods. 1 OBZ, podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.

10. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) OBZ, podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK“), rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

16. Podľa § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17. Podľa § 40 ods. 1 ZoRK, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

18. Podľa § 40 ods. 2 ZoRK, súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b).

19. Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zmenkový zákon“), zmenku možno vystaviť:

na videnie,

na určitý čas po videní,

na určitý čas po dáte vystavenia,

na určitý deň.

20. Podľa § 33 ods. 2 zmenkového zákona, zmenky s iným časom zročnosti alebo s postupnou zročnosťou sú neplatné.

21. Podľa § 34 zmenkového zákona, zmenka na videnie je zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť. Vystaviteľ môže ustanoviť, že zmenku na videnie neslobodno predložiť na platenie pred určitým dňom. V tomto prípade začína sa lehota na predloženie od tohto dňa.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 10Cb/172/2015-78 zo dňa 28.02.2018, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia uvádza odvolací súd nasledovné:

25. V danom prípade bolo rozhodujúce posúdenie otázky, či ide o spotrebiteľský právny vzťah, nakoľko v prípade pozitívneho určenia, by bolo namieste poskytnúť žalobcovi ochranu prostredníctvom právnej

úpravy o ochrane spotrebiteľa. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobcovi v posudzovanom prípade neprislúcha postavenie spotrebiteľa. Uvedená skutočnosť vyplýva z predložených dôkazov. Odvolací súd poukazuje na to, že v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.06.2011, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, je dlžník (žalobca) identifikovaný uvedením IČO i číslom živnostenského registra. To, že žalobca v danom právnom vzťahu vystupoval ako podnikateľ vyplýva i zo Žiadosti o úver, kde dlžník uviedol, že je spoločník/živnostník a že finančné prostriedky žiada na výkon podnikania. Skutočnosť, že žalobca v predmetnom vzťahu nevystupoval ako spotrebiteľ potvrdzuje kópia živnostenského listu i to, že na zmenke je uvedené IČO žalobcu, pričom ak by išlo o fyzickú osobu - spotrebiteľa, figurovalo by na nej namiesto tohto údaju rodné číslo. Okrem toho odvolací súd mal z výpisu zo živnostenského registra preukázanú skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy žalobca vykonával podnikateľskú činnosť a živnosť nemal pozastavenú. Na základe uvedeného mal odvolací súd preukázané, že žalobca vystupoval v danom právnom vzťahu ako podnikateľ, pri výkone podnikateľskej činnosti. Keďže celá argumentácia žalobcu ohľadom neplatnosti zmluvy o úvere i rozhodcovskej zmluvy bola založená na tvrdení o existencii spotrebiteľského právneho vzťahu s poukazom na ustanovenia zákonov o ochrane spotrebiteľa, odvolací súd tento procesný útok nepovažoval za dôvodný, nakoľko nezistil dôvody na aplikáciu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ani zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Odvolací súd dodáva, že na posúdenie účelu poskytnutia úveru je dôležité, na aký účel boli dlžníkovi finančné prostriedky poskytnuté, to že žalobca tieto prostriedky použil na súkromné - rodinné účely nie je v danom prípade právne významné. Rovnako bez právneho významu, je sama o sebe skutočnosť, že výška úveru bola 600 eur. Ohľadom rozhodcovskej zmluvy odvolací súd zistil, že táto mala formu osobitnej zmluvy, pričom išlo o formu písomnú, a teda bola v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 a 2 ZoRK. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca nebol povinný zmluvu podpísať a vstúpiť do právneho vzťahu so žalovaným. Žalobca ako podnikateľský subjekt, v rámci svojej autonómie vôle, resp. zmluvnej slobody dobrovoľne vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným, podpísal zmluvu o úvere i rozhodcovskú zmluvu a svojím podpisom potvrdil oboznámenie sa a súhlas s obsahom zmlúv aj Všeobecnými obchodnými podmienkami.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané právne postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, odvolaciemu súdu sa javí ako neopodstatnená námietka žalobcu, že spotrebiteľský úver nemožno zabezpečiť zmenkou a tiež námietka, že Dohoda o vyplnení zmenky má charakter nekalej zmluvnej podmienky podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ohľadom námietky žalobcu, že všeobecné obchodné podmienky úveru obsahujú mnoho neprijateľných zmluvných dojednaní, ktoré žalobca namietal a žiadal, aby ich súd preskúmal, odvolací súd uvádza nasledovné.

V zmysle ustanovenia § 298 ods. 1 CSP súd môže vysloviť neprijateľnosť určitej zmluvnej podmienky v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu. Nakoľko žiadna zo strán tohto sporu nemá postavenie spotrebiteľa, ustanovenie § 298 ods. 1 CSP nemožno na daný prípad aplikovať, pretože nejde o spotrebiteľský spor. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku žalobcu, podľa ktorého je zmenka neplatná, pretože pripúšťa splatnosť na videnie i splatnosť do 4 rokov od vystavenia. Podľa § 34 zmenkového zákona „zmenka na videnie je sročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť“.

Zo zmenky vystavenej žalobcom dňa 23.11.2011 vyplýva, že zmenka je zročná pri predložení na rad POHOTOVOSTĚ s.r.o.. Okrem toho zmenka obsahuje dikciu „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, z ktorej je zrejmé, že vystaviteľ v zmenke určil dlhšiu lehotu, v ktorej musí byť zmenka predložená na platenie, a to v súlade s ustanovením § 34 zmenkového zákona. Odvolací súd preto uvedený dôvod údajnej neplatnosti zmenky považoval za nedôvodný. Nakoľko odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nemal právne postavenie spotrebiteľa, námietku žalobcu ohľadom miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava IV vyhodnotil ako nedôvodnú, vzhľadom na to, že miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava IV, ako všeobecného súdu žalovaného, v zmysle § 13 v spojení s § 15 ods. 1 CSP, bola určená správne. Keďže odvolací súd nezistil dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ZoRK, dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu zamietol.

27. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali

do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

28. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10Cb/172/2015-78 zo dňa 28.02.2018 potvrdil ako vecne správny.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).